

ایده‌ای نو برای اصحاب رسانه غرب کشور

پارلمانی برای رسانه‌ها

میدان جشنواره
مطبوعات و خبرگزاری‌های
غرب کشور

- انتشار مرتب روزنامه ۱۲ صفحه‌ای تمام رنگی
- ضمیمه روزانه نیازمندی‌ها
- ضمیمه شاپره ویژه کودکان و نوجوانان
- ضمیمه تملیلی - اطلاع‌رسانی پیام آدینه
- ضمایم مناسبی
- ایجاد اشتغال برای ۱۳۵ نفر

انتشار هفته‌نامه سراسری در روزهای یکشنبه

نقش همدان پیام در توسعه فرهنگی غرب کشور
همه در زیر یک سقف!

- چاپ مطبوعات غرب کشور، کتاب، مجله، بروشور و ...
- مجهز به دستگاه چاپ رول ۸ رنگ آلمانی
- مجهز به دستگاه چاپ شیت ۴ رنگ ژاپنی
- مجهز به لیتوگرافی آنلاین آلمانی
- مجهز به تمامی دستگاه‌های برش و صیافی
- مجهزترین و بزرگترین چاپخانه غرب کشور

- چاپ مطبوعات شمال غرب کشور در تبریز
- مجهز به ۲ دستگاه چاپ رول ۸ رنگ
- مجهز به لیتوگرافی آنلاین
- توان چاپ ۲۰ هزار نسخه روزنامه در ساعت

آدرس دفتر مرکزی: همدان، خیابان مهدیه، روبروی دبیرستان شریعتی، ساختمان پیام
آدرس چاپخانه همدان: جاده کرمانشاه، روبروی پادگان قهرمان
آدرس چاپخانه تبریز: شهرک صنعتی شهید رجایی جنوبی، خیابان ۳۵ متری شرقی اول، پلاک ۲
تلفن: ۸۲۶۴۴۳۳ - ۰۸۱۱
تلفن: ۴۲۲۹۶۳۵ - ۰۸۱۲
تلفن: ۴۲۰۹۱۴۹ - ۰۴۱۱

■ **مهدی ناصر نژاد**

همدان پیام: نظام رسانه‌ای در کشور شامل نشریات، خبرگزاری‌ها و پایگاه‌های اطلاع‌رسانی و رادیو و تلویزیون است که این‌گونه رسانه‌ها بعضاً با برگزاری جشنواره و همایش‌های خاص، قامت خویش را از زوایه‌های مختلف به نظاره‌می‌نشینند.

این بار قرار است جشنواره منطقه‌ای مطبوعات استان‌های غربی کشور از ۲۷ اردیبهشت‌ماه در سندج برگزار شود. این ششمین جشنواره منطقه غرب ایران شامل استان‌های همدان، کرمانشاه، ایلام، سندج و لرستان است که به منصف ظهور می‌رسد و فعالان عرصه رسانه‌ای از نوع مطبوعات و نشریات آن با ارائه نمونه‌هایی از محصولات خبری، گزارشی، تحلیلی، یادداشت و عکس خبری به زورآزمایی با هم می‌نشینند و یک هیأت داورى از اساتید روزنامه‌نگاری نیز بر این‌گونه فعالیت‌ها و رقابت‌های معمول نظارت دارد و سرانجام آن نیز بهترین‌ها انتخاب و معرفی می‌شوند.

همان‌گونه که اشاره شد این ششمین جشنواره در نوع خود در گوشه غربی کشورمان است که برگزار می‌شود و نگارنده با محدود اطراعاتی که دارم در دوره‌های گذشته جشنواره هیچکدام از آثار و نمونه‌های خبری و گزارشی که به بخش مطبوعات جشنواره تحویل شده، نتوانسته است به عنوان نمونه سلیقه و مطلق از نظر فرم و محتوا و تکنیک‌های خبر و گزارش‌نویسی، شناسایی و معرفی شود. آثار برگزیده شده صرفاً از مشخصه‌هایی نسبی برخوردار بوده و نهایت از سطح متوسط فراتر نبوده‌اند. این واقعیت

دنیای رسانه‌ای ما حداقل در منطقه غرب کشور است که نگارنده متأسفانه با خوشبختانه فرصت حضور و تجربه کاری در تمام استان‌های نام برده شده را دارم و مقاطعی از عمر کاری خود را با رسانه‌های این گوشه عزیز و پرافتخار میهن اسلامیمان زندگی کرده‌ام.

علت اصلی چنین عارضه‌ای در بدنه مطبوعات و حتی معبود خبرگزاری‌ها و سایت‌های خبری، نبود سامانه آموزشی به طور مستمر و مؤثر و مدون بوده و هست و حتی نشریات به طور عام و خبرگزاری‌ها اصول حرفه‌ای را در گزینش نیروهای جدید رعایت نکرده و هر کسی با انگیزه‌های گوناگون می‌تواند وارد عرصه کار رسانه‌ای شود و تنها شاخصه و عنصر برای ورود به این عرصه که نادیده گرفته شده یا حداقل در درجه چندم اهمیت قرار می‌گیرد همان آگاهی کامل و مؤثر و کارآمد به اصول و علم روزنامه‌نگاری است و بی...

در همین حال هستند معدود نیروهای کارآمد در عرصه اطلاع‌رسانی بخش مطبوعات غرب کشور که به صورت خودجوش و غریزه‌ای با علاقمند و پیگیر علوم روزنامه‌نگاری هستند یا در دوره‌های آموزش رسمی این حرفه شرکت کرده و موفق به دریافت گواهی‌نامه و پایان‌نامه مربوطه نیز شده‌اند و این معدود استثنای خوش‌ذوق و علاقمند و صبور چون ستاره‌ای تابناک در آسمان رسانه و مطبوعات غرب کشور می‌درخشند اما چون اغلب بدنه اصلی نشریات موجود فاقد بینش روزنامه‌نگاری حرفه‌ای می‌باشند از چنین ستارمهایی غافل می‌مانند و اصلاً آنان را به نظر نمی‌آورند؛ چراکه به علت درآمزا نبودن حرفه روزنامه‌نگاری و نشریه‌داری در اغلب شهرستان‌ها و نقاط دور

ایده‌ای نو برای اصحاب رسانه غرب کشور

پارلمانی برای رسانه‌ها

■ **یدا... طاقتی احسن**

۱- ششمین نمایشگاه مطبوعات غرب کشور به مدت ۴ روز در سندج در حال برگزاری است. جشنواره‌ای که قرار بود سال گذشته در همدان برگزار شود و به لطف مدیریت کل بازنشسته مستعفی غیر بومی که اتفاقاً سابقه رفاقت نزدیک با استاندار همدان و برخی وزارتخانه‌نشین‌ها دارد در همدان برگزار نشد و حال مسئولان استان کردستان و همکاران رسانه‌ای اسلام در سندج میزان رسانه‌های استان غرب کشور هستند تا در این جشنواره در کنار معرفی برترین‌ها، محلی باشد برای تبادل آرا و افکار و ایده‌ها و تجربیات اهالی رسانه‌های غرب در راستای تقویت جایگاه رسانه‌ها.

۲- اتحاد و همبستگی همیشه اهرمی بوده است برای پیشبرد اهداف صنفی و گروهی و تحقق خواسته‌ها. یکی از اهداف چنین جشنواره‌هایی آشنایی گروه‌های مختلف و هم‌صنف با همدیگر و ایجاد نوعی اتحاد درون‌گروهی است که خوشبختانه با وجود چاپخانه واحد در غرب کشور برای اکثر رسانه‌ها در حوزه چاپ این اتحاد شکل گرفته است و این پتانسیل می‌تواند زمینه‌ساز همبستگی و اتحاد بیشتر سایر بخش‌های رسانه‌ها از قبیل توزیع، تحریریه، مدیریت و غیر باشد تا در کنار اهداف و سیاست‌های مستقل رسانه‌ها، اهداف و سیاست‌های کلان منطقه‌ای نیز به صورت یک پارچه پیگیری شود تا ضعف‌ها و مشکلات و عقب‌ماندگی‌های غرب کشور نیز با کمک رسانه‌ها و سایر اهرم‌های لازم مرتفع گردد و این نیازمند فعال‌سازی مجمع رسانه‌های غرب کشور با حضور مدیران مسئول و سایر عزیزان فعال و مؤثر می‌باشد.

۳- به دلیل چاپ اکثر نشریات غرب کشور در پیام‌رسانه همدان و بررسی روزانه نشریات محلی استان‌های غربی آنچه که دیده می‌شود روند رو به رشد مطبوعات غرب در حوزه چاپ اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، امنیتی و غیره

آموزش در بخش وسیعی از نظام رسانه‌ای ما مغفول است

و نزدیک کشورمان، همواره کیفیت کار فدای کمیت‌هایی درآمزا می‌شود.

درمان این عارضه و رفع این نقیصه مهم که مانع پیشرفت و رشد علم روزنامه‌نگاری در اغلب نقاط کشورمان بوده و هست، با توصیه اصحاب و ارباب جراید ممکن نیست و لازم است تا متولیان امر از جمله وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ورود به عرصه مطبوعات را منوط به ارائه مدرک و گواهینامه رسمی و قانونی برای گذراندن دوره‌های آموزش حرفه روزنامه‌نگاری بگردانند. اصولاً ارائه تسهیلات و هر گونه امکان برای تقویت ساختار مطبوعات محلی باید با شرط برقراری و گذراندن دوره‌های آموزش خبرنگاری باشد و تسهیلات مالی ویژه‌ای برای تشکیل دوره‌های آموزش در مطبوعات اختصاصی داده شود. در غیر این صورت پیشرفت مطبوعات محلی محقق نخواهد بود و عواقب سوء، فعالیت چشم بسته در عرصه رسانه مسلماً دامن جامعه و فرهنگ عمومی را خواهد گرفت. نبود دیدگاه حرفه‌ای نزد بسیاری از اصحاب نااهمگون رسانه تاکنون منجر به تنش‌های متعدد بین منابع خبری از یک سو و خبرنگاران و مسئولان دستگاه‌های رسانه‌ای شده و این قاعده در نهایت منجر به بی‌اعتمادی به رسانه‌های داخلی و گرایش به رسانه‌های بیگانه خواهد بود که عواقب چنین عارضه‌ای غیر قابل جبران و برای جامعه اسلامی بسیار گران تمام می‌شود.

امید می‌رود محور اصلی و دستور کار جشنواره‌های منطقه‌ای و محلی و حتی جشنواره‌های سراسری مطبوعات و رسانه، موضوع آموزش و اجباری شدن این لازمه حیاتی باشد.

جشنواره مطبوعات سندج

فرصتی برای شناساندن ظرفیت‌های رسانه‌ای غرب کشور

■ **محمد سهرابی**

همدان پیام: ششمین دوره جشنواره مطبوعات غرب کشور در شرایطی این هفته در سندج برگزار می‌شود که رسانه‌های مکتوب به ویژه در سطح محلی و استانی رشد کمی و کیفی قابل ملاحظه‌ای در مقایسه با گذشته داشته‌اند و حضور و مشارکت آنها در این‌گونه جشنواره‌ها به مراتب پررنگ‌تر و محسوس‌تر است.

نقش و تأثیرگذاری مطبوعات در روندها و تحولات گوناگون سیاسی و اجتماعی که امروزه با توجه به پیچیدگی و تنوع امور و رشد و پیشرفت جوامع بیش از گذشته شده، ایجاب می‌کند که هم توجه به این رسانه‌ها به عنوان بخش مهمی از ظرفیت‌های توسعه افزایش یابد و هم تلاش‌های فعالان رسانه‌ای و مطبوعاتی برای اثربخشی بیشتر در جامعه و حضور مؤثر و قوی در روند توسعه گسترش پیدا کند.

این موضوع با توجه به ضرورت‌های مردم‌سالاری دینی که پایه و اساس نظام حاکم در جامعه ما بوده و وجود رسانه‌ها و مطبوعات قوی و پیشرفته از جمله شاخص‌های آن به حساب می‌آید، از اهمیت خاصی برخوردار است و نگاه به مطبوعات در چنین جامعه‌ای به عنوان نمایندگان افکار عمومی که به درستی رکن چهارم دموکراسی نام گرفته‌اند، نگاه ویژه‌ای است.

برگزاری چنین جشنواره‌هایی فرصت گره‌نپاش و مغتنمی برای معرفی و شناساندن مطبوعات، مدیران مسئول و دلسوزان حوزه فرهنگ است تا این حوزه نیز از مصونیت‌های قانونی خود برخوردار گردد و در قبال آن بسیاری از آقایان که بنا به دلایلی شغلی و منصبی که دارند از این مصونیت‌ها استفاده می‌کنند نیز وادار به پاسخگویی به افکار عمومی و اقرار به اشتباه باشند تا بهر بهانه‌ای رسانه‌ها را تهدید و محدود نکنند همان‌طور که بسیاری دیده‌اید و این اواخر هم نماینده مجلس یک کارپاکتوریست را پای میز محاکم‌ای می‌کشد که در آن به ۸۰ ضربه شلاق محکوم می‌شود.

۶- تغییر دیدگاه و نگاه مسئولان رسانه نیز مهم‌ترین موضوعی است که در تعیین خط مشی و سیاست‌های یک رسانه تأثیرگذار است چنانکه اکثر مسئولان رسانه به دلیل مشکلات مالی اشاره شده عملکردها را در حوزه درآمد و آگهی‌ی دیده و نگاه به سایر حوزه‌ها را مصرف‌کننده می‌پندارند غافل از آنکه سایر حوزه‌ها در کنار مسائل مالی یک رسانه را زنده نگه می‌دارد و اگر یک حوزه لگت بزند بسیاری از حوزه‌ها تعطیل خواهند شد.

۷- آخر اینکه امید است جشنواره‌ها و نمایشگاه‌ها محدود به زمان و مکان خاص نشود و با بهانه‌های مختلف در راستای تبادل نظر و ایجاد رابطه بین اعضای رسانه‌ها و پیگیری بسیاری از ایده‌ها و مسائل چنین گردهمایی‌هایی به صورت استانی و منطقه‌ای به صورت مستمر ادامه داشته باشد و در اصل مجمع رسانه‌های غرب کشور و یا در مفهوم خاص‌تر پارلمان رسانه‌ای برای غرب کشور نیز تشکیل شود تا نشان دهیم استان‌های غرب کشور در کنار پایبندی به تمامی موازین اسلامی و ایرانی و جمهوری اسلامی همچنان جزو پیشگامان در تمامی عرصه‌های مختلف جامعه ایرانی هستند و خواهند بود. خدا قوت و موفق باشید.

■ **مهرداد حمزه**

همدان پیام: تنها اگر ۲۰ سال یا حتی اندکی کمتر از آن سری به تحریریه روزنامه‌ها و نشریات می‌زدی، می‌شد به خوبی درک کرد که ظرافت این کار، یعنی روزنامه‌نگاری تا چه حد است و این کار در عین جذابیت، چقدر می‌تواند سخت و پراسترس باشد، اما گذشت زمان و پیشرفت تکنولوژی‌های روز تا حدود زیادی ماهیت شکلی کار روزنامه‌نگاری را تغییر داد. اتفاقی که اگرچه جنبه‌های مثبت فراوانی داشت، اما تأثیرات منفی هم به نحوه کار روزنامه‌نگاری به ویژه در ایران گذاشت و حاصل آن رشد غیر منطقی تعداد نشریات و روزنامه‌ها و پایین آمدن جذابیت این رسانه نسبت به سایر رسانه‌ها بود.

قطعاً مطبوعات چاره‌ای جز اینکه به سمت علم روز و تکنولوژی‌های جدید پیش بروند، نداشتند، اما از آنجا که ما هیچگاه خود را برای تغییرات به ویژه تغییرات اساسی آماده نکرده‌ایم، این بار نیز شاید بیشتر از آنکه این تغییرات ما را به سمت جلو سوق دهد، یک نوع سردرگمی در ما ایجاد کرد که حاصل آن با آنچه پیش‌بینی می‌شد، متفاوت است.

به جرات می‌توان گفت پیدایش تکنولوژی‌های جدید در حالی که گمان می‌رفت باعث بالا رفتن سطح کیفی مطالب، جستجوگری بیشتر خبرنگاران و روزنامه‌نگاران، افزایش میزان سواد و مطالعه در بین جامعه مطبوعاتی ...و، شود، اما تنها باعث شد تا رنگ و لعاب نشریات بهتر از گذشته شود و شاید در پاره‌ای موارد شاهد رشد کیفی نیز باشیم، اما این اتفاق حقیقی فراگیر نیست.

به عنوان نمونه می‌توان از پدیده‌های همچون اینترنت و گسترش روزافزن خبرگزاری‌ها و پایگاه‌های خبری یاد کرد که کمک بسزایی می‌تواند در ارضای حس جستجوگری خبرنگار بکند و او را در رسیدن به ابعاد مختلف موضوعی که در حال پیگیری است، کمک کند، ولی متأسفانه می‌بینیم که امروز تبدیل به ابزاری شده که تبلیی خبرنگاران را دامن می‌زند و کپی کردن‌های مداوم مطالب از روی سایت‌ها و خبرگزاری‌ها و حتی برداشت مطالب روزنامه از روی سایت روزنامه‌ای دیگر باعث شده تا جذابیت مطالب روزنامه‌ها به حداقل برسد.

اتفاق دیگری که در همین اینترنت رخ می‌دهد و دامن مطبوعات را نیز فرا می‌گیرد به دلیل سهولت انتشار اخبار، مقالات و گزارش‌ها، هر کسی به خود اجازه می‌دهد گاه‌آ می‌بدون کوچک‌ترین آموزشی یا سابقه‌ای دست به کیبورد یا همان صفحه کلید

شده و هر خبر غیر موثقی را در کمتر از چند دقیقه منتشر کند و این شاید یک فاجعه در عرصه روزنامه‌نگاری باشد که به شدت از آن غافلیم؛ البته راه مبارزه با آن هم سانسور و فیلترینگ نخواهد بود؛ بلکه نیاز به فرهنگ‌سازی و تعریف اخلاقیات در فضای مجازی دارد.

با این همه سأل‌های که امروز ما شاهد آن هستیم و گاه باعث تأسف ما می‌شود این است که در این اوضاع نابسامان مطبوعات در کشور، مطبوعات و روزنامه‌های غرب کشور یک قدم یا حتی چند قدم از سایر روزنامه‌های کشور عقب‌تر هستند و این شاید واقعیت تلخی است که اگر نخواهیم آن را بپذیریم، تنها سر خود را کلاه گذاشته‌ایم.

منطقه غرب ایران از دیرباز مهد تاریخ و تمدن‌های عظیم و بزرگی بوده که امروز در هر گوشه از این منطقه یادگاری از دوره‌ها، سده‌ها و هزاره‌های قبل وجود دارد، اما با این اوصاف و حتی با وجود فرهنگ غنی و سرشار منطقه، ما شاهد آن هستیم که استان‌های واقع در این منطقه در پاره‌ای موارد از سایر استان‌های کشور به ویژه استان‌های مرکزی و حتی شمال غرب عقب‌تر هستند. البته این موضوع می‌تواند به دلایل متعددی برگردد که قطعاً نیازمند فرصت کافی برای بررسی و نتیجه‌گیری پیرامون آن است.

اما اتفاق ملموسی که حتی با پیشرفت تکنولوژی‌های جدید هم نتوانست خود را به سایرین برساند، مقوله مطبوعات و روزنامه‌های مستقل در

استان‌های این منطقه است. اگرچه امروز تعدد نشریات در هر یک از این استان‌ها عددی چند رقمی را نشان می‌دهد، اما متأسفانه باید گفت که اکثر آنها با مشکلات ریز و درشتی دست و پنجه نرم می‌کنند و حال و روز خوشی ندارند. مطبوعاتی که از یک سو مشکلات اقتصادی گریبان همه آنها را گرفته و از سوی دیگر اگرچه از لحاظ رنگ و لعاب قدری تغییر فرم داده‌اند، اما بدون شک نتوانسته‌اند جوابگوی نیازهای بومی منطقه و مردم منطقه با آن سابقه دیرین و فرهنگ کهن باشند. مطبوعات و روزنامه‌هایی که به اعتقاد نگارنده در یک کلمه فقیر هستند و اگر فکری به حال فقر آنان چه به لحاظ مادی و چه محتوایی نکنیم، دیگر نباید از آنها انتظار فرای توانشان داشته باشیم و بخواهیم تا در عرصه‌های گوناگون نقش‌آفرینی کنند.

اینکه گفته می‌شود مطبوعات غرب کشور فقیر هستند، موضوعی نیست که چندان بر دست‌اندرکاران این وادی پنهان باشد؛ بلکه همگی به خوبی این موضوع را لمس کرده‌اند، اما گاهی ترجیح می‌دهند که با اغماض از کنارش عبور کنند! در بحث مسائل مالی و نیازهای مادی آن‌گونه که همگان می‌دادند اساس گردش مالی یک نشریه یا روزنامه براساس دو چیز؛ یعنی فروش و تبلیغات می‌چرخد. در بحث فروش علی‌رغم توجه جدی‌تر مردم این منطقه به نشریات در سال‌های گذشته، اما همچنان نشریات فروش مناسبی نداشته و اساساً چندان نمی‌توانند روی این موضوع حساب باز کنند. هر چند که نرخ بیکاری بالا در بین مردم این منطقه و عدم تمکن مالی مناسب مردم نشریات را وادار می‌کند تا محصولات خود را با حداقل قیمت در دکه‌ها عرضه کنند.

نکته دیگری که بسیار حائز اهمیت است در تمام دنیا صنعت به عنوان یک حامی جدی برای مطبوعات به حساب می‌آیند. نبود صنایع بزرگ در این منطقه و حتی کمبود فرهنگ تبلیغات رسانه‌ای از طریق مطبوعات در بین سایر صنایع و مجتمع‌های تجاری و بازار باعث شده که سهم مطبوعات غرب کشور از صنعت و تبلیغات آن به حداقل برسد و بیش از هر چیز دیگر چشم به دستان دولت و ادارات دولتی بدوزند که خود آسیب‌های جدی را به همراه خواهد داشت و مهم‌ترین دلیل شکل نگرفتن مطبوعات مستقل، مردمی و منتقد است.

اما فارغ از بحث مالی، نیازهای معنوی یا به عبارت دیگر محتوایی نشریات غرب کشور نیز با یک فقر اساسی گریبان‌گیر است. کمبود نیروهای فنی و متخصص، هجرت خبرنگاران زنده استان‌های غربی به تهران، وابستگی به دولت، نبود آموزش‌های لازم، ترس از انتقاد و... باعث شده تا نشریات و روزنامه‌های غرب کشور آنچنان که باید و شاید نتوانند در قامت یک نشریه محلی کارآمد ظاهر شوند.

در حال حاضر متأسفانه بسیاری از خبرنگاران شاسغل در این نشریات با مفاهیم جدید و پایه‌ای روزنامه‌نگاری بیگانه هستند و اساساً تصویر درستی از روزنامه‌نگاری و رسالت کاری آن ندارند. اگرچه به قول قدیمی‌ها ندانستن عیب نیست، اما به دلایل متعدد از جمله نبود امنیت شغلی انگار کسی هم نمی‌خواهند ببرسد و جواب ندانستن‌هایش را بفهمد و این بزرگ‌ترین آسیب روزنامه‌نگاری است؛ یعنی خبرنگاری که جستجوگر نیست!

بی‌توجهی جدی مدیران دولتی گرفته تا مدیران مسئول نشریات به مقوله آموزش، نگاه مدیران مسئول در جذب نیرو به خبرنگارانی با حقوق پایین‌تر بدون توجه به تخصص و کارایی آنان، رشد فله‌ای مطبوعات، نبود امنیت شغلی و... و این جمله مهم‌ترین مواردی است که فقر محتوایی مطبوعات غرب کشور را رقم می‌زند و جای این سؤال را باقی می‌گذارد که در قرن انفجار اطلاعات، ما مطبوعات غرب کشور در کجا ایستاده‌ایم؟!

اکنون برای برگزاری جشنواره مطبوعات منطقه غرب، اگرچه می‌تواند نقطه عطفی بر مطبوعات این منطقه باشد، اما تنها راه حل نیست و اگر در کنار برگزاری چنین جشنواره‌ای نتوانیم نگاهمان را به مطبوعات

تأملی بر نیازهای مادی و معنوی مطبوعات غرب کشور

روزنامه‌های فقیر

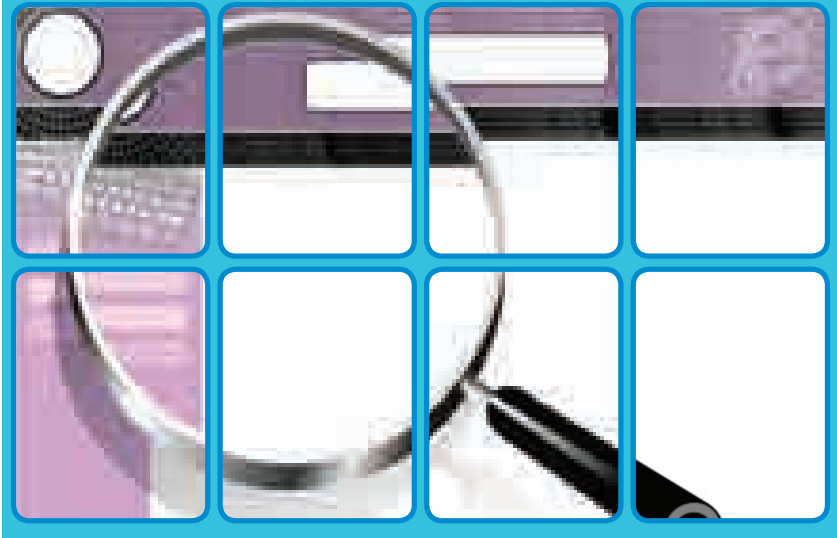
کشور را آن‌گونه که در خور فرهنگ و تمدن این منطقه است، ترسیم کنند. در نگاه اول اگرچه این اتفاق غیر ممکن به نظر می‌رسد، اما باید پذیرفت

که بالاخره از یک جا می‌توان شروع کرد و چه خوب است که اگر آن یک جا، جشنواره منطقه‌ای باشد، تا باد چنین باد.

و روزنامه‌ها و نشریات تغییر دهیم و دنبال راهکار جدی برای برون‌رفت از این وضعیت باشیم، بی‌شک نمی‌توان به آینده آمیدی داشت.

به نظر می‌رسد امروز دست‌اندرکاران باید فارغ از تمام گرایشات سیاسی و دعوای‌های شخصی دور یک میز جمع شوند و چشم‌انداز مطبوعات غرب

تشکیل مجمع رسانه‌های غرب، پیشنهادی برای بالابردن قدرت

■ سمانه جهانبگیری عرش

همدان پیام: امروزه و در عصر ارتباطات و اطلاعات، روزنامه به عنوان رکن چهارم دموکراسی نقش سازنده‌ای در تغییر و تحولات اجتماعی دارد؛ چراکه از طریق آن می‌توان با آگاهی دادن به مردم آنان را از رخدادهای حاکم بر جامعه مطلع کرد.

اما آنچه مسلم به نظر می‌رسد، آن است که هنوز نقش سازنده رسانه‌ها در جامعه ایرانی به درستی تبیین نشده است؛ چراکه حلقه مفقوده‌ای در بین زنجیره بالا بلند رسانه‌های کشور و نقش آنان در توسعه وجود دارد که هنوز به آن توجه نشده و همین امر باعث شده است که صرف اینکه مجوز نشریات محدود وزارت ارشاد اسلامی صادر می‌شود اهرم و به نوعی رسانه‌ها در دست دولتمردان قرار گیرد از حق و حقوق افراد در گروه‌های مختلف اجتماعی دفاع کنند و به آن کار نظارتی که بر عهده دارند به درستی عمل نمایند.

اما حلقه مفقوده کجاست و چرا تاکنون به آن پرداخته نشده است؟

همانطور که واقفیم اتحاد لازمه رسیدن به افق توسعه است. قطعاً اگر اتحاد در بین مردم ایران وجود نداشت، انقلابی به حاصل خون هزاران شهید جان بر کف است، رخ نمی‌داد.

انقلاب‌هایی که در کشورهای منطقه نیز شاهد آن بوده و هستیم حاصل اتحادی است که بین مردمان آن کشورها به وجود آمده است و شکی نیست که وحدت و همدلی می‌تواند بسیاری از گر‌های کور را بگشاید.

اما حلقه مفقوده‌ای که در خصوص رسانه‌ها بیان شد؛ همان اتحادی است که متأسفانه رسانه‌ها نتوانستند به آن دست یابند تا از این طریق اهداف و برنامه‌های خود را برای داشتن جامعه‌ای پویا به کرسی بنشانند.

■ اکرم چهاردولی

همدان پیام: در ارزیابی مطبوعات که در سطح استان‌ها و شهرستان‌ها نشر و توزیع می‌شوند باید موضوعات متعددی را در نظر گرفت تا بتوان در نهایت برآورد قابل قبولی برای کم و کیف این تبدیلات به دست آورد. به این معنا که نشریات محلی از آنجا که قرار است در حوزه محدود شهرستان‌ها و استان‌ها فعالیت کنند و اطلاعات و اخبار و آنچه را که در بخش‌های فرهنگی و سیاسی، اقتصادی و ورزش مناطق جریان دارد را بر عنوان رسانه‌ای بومی منعکس کنند، گاهی با موانع و مشکلات مختلفی دست به گریب‌انند.

شاید از شایع‌ترین ناراسی‌های مطبوعات در استان‌ها نبود تخصص کافی در این زمینه باشد و زمانی که این عامل مهم را در ضریب پایین سطح مطالعه در کشور و ناتوانی رقابت با نشریات پایتخت در نظر بگیریم متوجه می‌شویم که مطبوعات استان و نشریات محلی از اقبال چندانی نزد مخاطبان برخوردار نیستند و این امر زمینه را برای کمربگ شدن نشریات محلی فراهم می‌سازد. بنابراین این مطبوعات استانی با نظری خوشبینانه به کلون جذب علاقه‌مندان به این حرفه و نه لزوماً متخصصان این حرفه بدل می‌شود که به دلیل دارا نبودن کادر متخصص و کارآمد برای کسب و انعکاس خبر غالباً دست به دامن خبرگزاری‌ها رسمی می‌شوند و به انعکاس منفعلانه اخبار قناعت می‌کنند. از سوی دیگر خلأ تحلیل‌گران و کارشناسان امور که می‌توان از آنها به عنوان یکی از ارکان هر مطبوعاتی یاد کرد باعث می‌شود مطبوعات محلی غالباً به سوی فقر محتوایی و تاکارآمدی مدنی سوق داده شوند.

البته لازم به ذکر است این عدم حضور تحلیلگران و کارشناسان و صاحب نظران در مطبوعات محلی به معنای نبود این افراد در شهرستان و استان‌ها نیست؛ بلکه ناتوانی مطبوعات در جذب و اقناع این طیف است که این خود از جمله مواردی است که بسیار حائز اهمیت می‌باشد.

هر چند پند ذکر این نکته ضروری است که اگر عمده‌ترین بخش مطبوعاتی که در استان‌ها منتشر می‌شوند را مدنظر بگیریم، واضح است که از این میان مطبوعات و نشریاتی نیز وجود دارند که تا حدودی از این قضایا به دورند و تقریباً می‌توان در آنها نحوه صحیح و مقبول و یک مطبوعه محلی را جستجو کرد.

نشریات در استان‌ها فقط با جذب آگهی از شرکت‌ها و مؤسسات و اصناف امکان استمرار حیات خود را مهیا می‌سازند و هستند نشریاتی که تا حجم آگهی لازم را جذب نکنند، منتشر نمی‌شوند.

با این تفسیر در نشریاتی که در سطح استان‌ها منتشر می‌شود، بیشتر رقابت در جذب آگهی است تا مسائلی که در حوزه ژورنالیسم قرار می‌گیرد.

کارشناس مطبوعات می‌همدان: متکی بودن به آگهی‌های ادارات دولتی باعث افت کیفی مطبوعات می‌شود

کارشناس مطبوعات اداره کل ارشاد همدان نبود آینده مطمئن برای خبرنگاران، نبود حمایت مالی مشخص و تعریف شده از مطبوعات و متکی بودن مطبوعات به آگهی‌های ادارات دولتی و همچنین نبود نگاه حرفه‌ای به شغل خبرنگاری و کمبود آموزش در این زمینه را از عواملی می‌داند که تا حدودی باعث افت کیفی کار مطبوعات در استان‌ها می‌شود.

محقق در کنار این ضعف‌های فضای اطلاع‌رسانی در استان را با وجود ۲۵ نشریه فعال و محلی بروز می‌داند و می‌گوید، اطلاع‌رسانی در استان با وجود سه روزنامه و تیم مطبوعاتی که در هفته‌نامه‌ها و دو هفته‌نامه‌ها فعالیت می‌کنند، مطلوب است.

به اعتقاد وی صدور مجوزهای جدید می‌تواند ظرفیت رسانه‌ای استان در سطح کشور را مطابق با استانداردهای معاونت مطبوعاتی قرار دهد و در این زمینه مدیران نشریات تازه مجوز گرفته باید در به کار گیری تیم مطبوعاتی و تأمین خواسته‌های خبرنگاران دقت بیشتری داشته باشند.

این کارشناس معتقد است: نشریات با ارائه راهکارهای جدید بدون وابستگی به ادارات و نهادهای می‌توانند در راستای تأمین هزینه‌های نشریه خود تلاش کنند. محقق آموزش خبرنگاران و توانمندسازی آنها در راستای کار حرفه‌ای مطبوعاتی و همچنین توجه به اخبار و مطالب تولیدی به جای انتقال و انعکاس اخبار از سایت‌ها و خبرگزاری‌ها را از مواردی بیان می‌کند که برای ارتقای سطح علمی و کیفیت مطبوعات باید مدنظر قرار بگیرد.

وی می‌افزاید: ارتقای سطح دانش مدیران مسئول و سردبیران در ارائه، تحلیل مطالب بروز و مهم استانی، استقلال در نظر و ارائه مطلب، نداشتن وابستگی به نهادهای و پیش‌بینی راهکار برای کسب درآمد و استقلال زمینه‌ای را فراهم

و پیگیری آن تنها به قدرت چند نماینده که دوره‌ای در خدمت مردم هستند، ختم می‌شود؛ در حالی که اگر رسانه‌های استان‌ها برای پیگیری این مسائل آن را به عنوان نیاز اساسی استان همجوار خود مطرح کنند، زودتر چاره‌اندیشی برای آن می‌شود.

علاوه بر این برخی از استان‌های غربی گاه در زمینه‌هایی چون بیمارستان، آموزشگاه و سایر خدمات به عنوان مرکزیت غرب شناخته می‌شوند که باید به همسایگان خود خدمت‌رسانی کنند. لذا اگر قرار است در منافع شریک باشیم، پس لازم است در مباحثی چون پیگیری اجرای پروژه‌های عام‌المنفعه و همچنین مشکلات و موانع حاصل از آن نیز شریک و یار و یاور هم باشیم.

ایجاد "مجمع رسانه‌های غرب کشور" در محدوده جغرافیایی مناطق غربی علاوه بر بالا بردن قدرت نفوذ رسانه‌های غرب در کل کشور باعث خواهد شد که استان‌ها، مسئولان را به کار و تلاش مضاعف وادار کنند، به عنوان مثال آزاد راه ساوه -همدان یا پروژه قطار تهران -همدان و سنندج که در همدان مصوب و منافع سایر استان‌ها نیز در آن دیده شده است، می‌تواند با بازتاب رسانه‌ای در غرب کشور نمایندگان، مدیران و حتی مقامات ارشد کشور را به تکاپو در این خصوص وادارد.

همچنین استان‌های غرب در مباحثی چون اعتیاد، بیکاری، طلاق، نبود صنعت و مدیریت دردی مشترک دارند که لازمه آن خارج شدن از تک صدایی و پیگیری این موضوع از طریق مجمع روزنامه‌نگاران غرب کشور است تا با هم‌صدایی به نقطه‌ای مطلوب برسیم.

حال به بهانه این‌س گردهمایی و قلم‌هایی که برای پاسداشت خدمات آنان این جشن را برگزار کردیم، لازم است با تشکیل "مجمع مطبوعات غرب کشور" دستاوردی به یاد ماندنی را از جشنواره ششم مطبوعات غرب کشور به میزبانی استان کردستان به سایر استان‌های غرب تسری دهیم.

نگاهی به مطبوعات محلی در غرب کشور

می‌کند تا مطبوعات به رسالت اصلی خود در تئویر افکار عمومی، نقد منصفانه و به دور از غرض ورزی از عملکرد مدیران عمل کنند و کارنامه مثبتی در این زمینه داشته باشد.

وی می‌گوید: اگر از چند مورد نقدهای غیرمنصفانه مطبوعات صرف‌نظر کنیم و از برخی فشارهای تنگ‌نظرانه مدیران بگذریم فضای کلی نقد مطبوعات استان نسبت به استانداردهای سراسری مطلوب است.

محقق درباره سطح علمی خبرنگاران و کیفیت مقالات نشریات همدان هم اینگونه اظهار نظر می‌کند: دست‌های از خبرنگاران فاقد دید حرفه‌ای هستند و آثار و مطالب آنها به لحاظ کیفی در سطح پائینی قرار دارد و به شکل کپی‌برداری از مطالب دیگر رسانه‌ها بوده که باید تفاوتی بین آنها و خبرنگارانی که دید حرفه‌ای نسبت به کار مطبوعات دارند قابل باشیم. اخبار نشریات استان هم به همین میزان در ارائه مطالب آماده و کپی‌برداری شده دسته‌بندی می‌شوند و جو غالب با نشریات و خبرنگاران است که برای انجام رسالت مطبوعات و کار حرفه‌ای خبرنگار گام بر می‌دارند.

به همین کارشناس ارشاد کردستان معتقد است که فضای حاکم بر مطبوعات کردستان رو به بهبود است و حضور نشریات جدید زمینه رقابت سالم بین مطبوعات استان را فراهم کرده است.

به اعتقاد فروغیان نشریات با احترام گذاشتن به حیثیت شخصی افراد و خودداری از توهین و افترا به اشخاص می‌توانند در حفظ آرامش روانی جامعه موفق عمل کنند. این کارشناس مشکل مالی را از جمله عواملی بیان می‌کند که باعث می‌شود نشریات به صورت منظم منتشر نشوند.

فروغیان معتقد است که روزنامه‌نگاری یک خدمت اجتماعی است که همواره باید براساس وجدان و اخلاق فعالیت کند.

وی به سابقه ۱۵۰ ساله مطبوعات کردستان اشاره می‌کند و می‌گوید: پیشینه مطبوعات در این استان نشانگر فعالیت در خشان در حوزه مطبوعات است.

فروغیان با بیان اینکه در حال حاضر ۳۴ عنوان نشریه در این استان مشغول به فعالیت هستند، می‌افزاید: در استان کردستان سواد علمی خبرنگاران رو به افزایش است و اکثر روزنامه‌نگاران مراحل تحصیلات عالی‌ه را می‌گذرانند و همین موضوع باعث افزایش سطح کمی و کیفی نشریات خواهد شد.

نگاهی به وضعیت مطبوعات محلی غرب کشور

روزنامه‌نگاری یا روزنامه‌داری!

■ فاطمه حبیبی

همدان پیام: کارشناسان رسانه معتقدند که امروز دیگر حتی یک نشریه محلی نیز متعلق به جغرافیای محدودی نیست؛ چراکه در کوتاه‌ترین زمان از طریق سایر رسانه‌های بین‌المللی به گوشه گوشه جهان از طریق نقل خبر یا سایت‌های خبری منتقل می‌شوند، اما نکته حائز اهمیت در مطبوعات محلی کیفیت است که امروز نیاز مطبوعات محلی است، اما متأسفانه این کیفیت در پیچ و خم کارها و مشکلات رسانه‌ها فدای کمیت شده است و علی‌رغم رشد کمی مطبوعات تلاش‌ها بر این است که از گردونه حذف نشوند.

مطبوعات محلی مخاطبانی خاص دارند که خواستار کسب اطلاع از اخبار و وقایع محل زندگی خود هستند، اما کارکرد واقعی خود را پیدا نکرده‌اند و حتی تعدادی از آنها به دنبال حذف نشدن هستند تا تقویت خود.

به هر حال این کیفیت است که امروز نیاز مطبوعات محلی است و کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد.

دانش روزنامه‌نگاری در مطبوعات غرب کشور پایین است و به عقیده کارشناسان دلیل این امر نداشتن سواد آکادمیک و مطالعه نداشتن روزنامه‌نگاران است که البته این امر می‌تواند به دلیل مسائل معیشتی و حقوق کم آنها در مطبوعات باشد که ممکن است نتوانند و فرصت استفاده از اطلاعات را نداشته باشند. در عین حال عرصه روزنامه‌نگاری، عرصه کار و تلاش است و کسی که می‌خواهد وارد آن شود باید خودش را با آن تطبیق داده و رسالت خویش را به نحو شایسته به انجام رساند.

اگر قرار است در مطبوعات غرب کشور تغییراتی اساسی به وجود آید باید دانش روزنامه‌نگاری در این مناطق افزایش پیدا کند تا به دنبال آن، هم شاهد بالا رفتن کیفیت و هم اقبال بیشتر مردم به سوی آنها باشیم تا مخاطبان بیشتری جذب کنند.

به هر حال اگر مطبوعات محلی امروزه بخواهند در مقابل گسترش رسانه‌های دیداری، شنیداری و انواع مختلف رسانه‌ها تأثیرگذار باشند باید قدرت تحلیل خود را بالا ببرند و به نوعی کمتر به زاویه خبر بپردازند.

اگر نگاهی به مطبوعات محلی کشورهای اروپایی داشته باشیم، می‌بینیم که رشد این مطبوعات در آغاز رشد فزاینده‌ای بوده و از این حیث اقبال مردم نیز به سمت آنها بیشتر بوده است که دلیل آن بررسی موضوعات و اخبار به همراه تحلیل بوده است؛ البته نگارش تحلیل هم به سواد و دانش روزنامه‌نگاران محتاج است که در کنار آن باید مطالعات تخصصی خبرنگاران و روزنامه‌نگاران نیز بیشتر شود؛ آنچه که امروز در مطبوعات محلی غرب کشور کمتر دیده شده و پرداختن صرف به اخبار آسیب جدی آنها محسوب می‌گردد و به نوعی با قشور یکی از کارشناسان مطبوعات محلی به مخبرالدوله تبدیل شده‌اند و تربیون آقای مدیرکل، رئیس سازمان ... هستند.

مطبوعات محلی غرب کشور باید با مطالعه جدیدترین متون آموزشی ادامه کار دهند و موفق عمل کنند. این کارشناس مشکل مالی را از جمله عواملی بیان می‌کند که باعث می‌شود نشریات به صورت منظم منتشر نشوند.

فروغیان معتقد است که روزنامه‌نگاری یک خدمت اجتماعی است که همواره باید براساس وجدان و اخلاق فعالیت کند.

وی به سابقه ۱۵۰ ساله مطبوعات کردستان اشاره می‌کند و می‌گوید: پیشینه مطبوعات در این استان نشانگر فعالیت در خشان در حوزه مطبوعات است.

فروغیان با بیان اینکه در حال حاضر ۳۴ عنوان نشریه در این استان مشغول به فعالیت هستند، می‌افزاید: در استان کردستان سواد علمی خبرنگاران رو به افزایش است و اکثر روزنامه‌نگاران مراحل تحصیلات عالی‌ه را می‌گذرانند و همین موضوع باعث افزایش سطح کمی و کیفی نشریات خواهد شد.

مطالب است که وقتی مردم و خریداران نشریات به دهک‌های روزنامه مراجعه می‌کنند کمتر نشریاتی را می‌توانند در سبید خرید رسانه‌ای خود قرار دهند که اطلاعات جامع، کامل و ارزشمندی از مجموعه خبرها، رخدادها و تحلیل‌های پیرامون خود داشته باشد.

مطالب ملی پر کنیم چون از حیث حرفه‌ای توانایی رقابت نداریم، پس انگیزه خرید نشریه محلی کمتر خواهد شد.

استفاده بیش از حد از محیط سایبری در فضای رسانه‌ای مکتوب و استفاده صرف بسیاری از آنها به صفحات پر شده با مطالب سایبری تنها برای

اثبات حیات موجود تبدیل شده‌اند. از این رو میزان اثرگذاری خود را از دست داده‌اند در حالی که به گفته احمدی، مدرس روزنامه‌نگاری، در جهان و کشورهای توسعه یافته؛ رسانه‌های تأثیر گذار، رسانه‌های محلی هستند.

این کارشناس می‌گوید: در تحقیقات صورت گرفته از مطبوعات محلی به این نتیجه رسیدیم که مطبوعات محلی، ملی فکر می‌کنند و ملی می‌نویسند، حال اینکه نشریات محلی در کشورهای توسعه یافته، ملی فکر می‌کنند، ولی بومی می‌نویسند. این کارشناسان مطبوعات محلی به قول یکی از کارشناسان مطبوعات محلی به خود قرار می‌دهند. از طرفی مطبوعات محلی روزنامه‌نگاران محتاج است که در کنار آن باید مطالعات تخصصی خبرنگاران و روزنامه‌نگاران نیز بیشتر شود؛ آنچه که امروز در مطبوعات محلی غرب کشور کمتر دیده شده و پرداختن صرف به اخبار آسیب جدی آنها محسوب می‌گردد و به نوعی با قشور یکی از کارشناسان مطبوعات محلی به مخبرالدوله تبدیل شده‌اند و تربیون آقای مدیرکل، رئیس سازمان ... هستند.

مطبوعات محلی غرب کشور باید با مطالعه جدیدترین متون آموزشی ادامه کار دهند و موفق عمل کنند. این کارشناس مشکل مالی را از جمله عواملی بیان می‌کند که باعث می‌شود نشریات به صورت منظم منتشر نشوند.

فروغیان معتقد است که روزنامه‌نگاری یک خدمت اجتماعی است که همواره باید براساس وجدان و اخلاق فعالیت کند.

یک صفحه روزنامه را ندارد، اما اگر همان یک صفحه به ۲۰ سستونک متنوع تبدیل شود؛ مطمئناً ضریب مطالعه نشریه هم افزایش خواهد یافت. لذا هدف باید انتشار نشریه باشد، اما نه به قیمت پر نمودن صفحات؛ آسیب جدی که موجب شده از کیفیت به کمیت رو کنیم.

• هر کسی از راه می‌رسد ادعای ژورنالیست بودن دارد

از دیگر آسیب‌های مطبوعات محلی غرب کشور که کارشناسان بر آن عقیده دارند این است که هر کسی که از راه می‌رسد، ادعای ژورنالیست بودن دارد و خودش را به نظام رسانه‌ای می‌چسباند.

احمدی‌راد در این باره می‌گوید: این تیب افراد که صرفاً نقش و تأثیر یک روزنامه‌نگار را در جامعه خوب درک کرده‌اند یا کارت شناسایی روزنامه‌نگاری را به یدک می‌کشند یا اینکه پرستیژ یک روزنامه‌نگار را دارند، اما در عمل بعضاً کمترین میزان مطلب را از این افراد در رسانه‌های می‌بینیم که نتیجه این می‌شود که در نشست‌های مطبوعاتی ۱۰۰ تا خبرنگار! می‌آیند، اما وقتی بررسی می‌شود فقط ۱۰ رسانه مطلوب خبر نشست را منعکس کرده‌اند و خیلی از خبرنگاران به خبرگزاری همسرنما تبدیل شده‌اند، یعنی تنها موضوع را به صورت شفاهی با همسرانشان مطرح می‌کنند و این یک چالش جدی است که مطبوعات را تهدید می‌کند.

از این رو پالایش جامعه رسانه‌ای یکی از مهم‌ترین مسائلی است که باید در دستور کار قرار گیرد.

به عقیده این مدرس، در نظام رسانه‌ای ما توجه نکردن به مؤلفه‌های کار حرفه‌ای روزنامه‌نگاری چالش شده است به طور مثال یک مدیرمسئول باید هزینه کند و یک گرافیست حرفه‌ای استخدام کند؛ چراکه در کنار گرافیک خوب مطالب هم خواندنی می‌شوند، اما زمانی که گرافیک پایین باشد حتی اگر قیمتی‌ترین مطالب هم در نشریه جا دهیم از لحاظ بصری چون میل به خواندن ایجاد نمی‌شود استقبال از نشریات پایین می‌آید. حتی سردبیر، دبیر سروس و مدیر نشریه باید برای رسانه وقت بگذارند و گاهی برای یک عکس خوب مطلب مناسب تهیه کنند. اما متأسفانه در مطبوعات ما خیلی‌ها روزنامه‌داری می‌کنند تا روزنامه‌نگاری.

مدیرمسئول هفته‌نامه سوران استان کردستان نیز مشکلات مالی پیش روی رسانه‌ها را عامل ضعف آنها می‌داند و از نبود انبساط در مطبوعات محلی غرب کشور گلایه می‌کند.

عارف رحیمی می‌گوید: اگر نشریات حامی داشته باشند، قطعاً محتوای قوی هم خواهند داشت؛ چراکه با حل مسائل مالی و به کار گرفتن حرفه‌ای‌های مطبوعات می‌توانند قدرت تولید مطلب را بالا ببرند. به گفته رحیمی مطبوعات ایران را منزوی کرده‌اند. امروز که دولت سیاست‌های نظام را اجرا می‌کند بیشتر رو به سمت رسانه ملی می‌رود و مطبوعات را نادیده گرفته‌اند، حتی سینماها نیز به حاشیه رفته‌اند و دولت به رسانه‌های صوتی و تصویری تمایل دارد.

این فعال مطبوعاتی ادامه می‌دهد: متأسفانه در مطبوعات هم ارزشی برای روزنامه‌نگار قائل نمی‌شوند. اگر هم کار حرفه‌ای انجام دهد دولت از او حمایت نخواهد کرد. مطبوعات باید حمایت شوند و دولت هم با سیاست‌های اصولی بر امور نظارت کند تا مطبوعات به این راحتی کنار زده نشوند.

رحیمی می‌گوید: قانون مطبوعات در ایران ضعیف است و از سال ۷۶ که این قانون مسکوت ماند آسیب‌هایی به جامعه مطبوعاتی وارد کرد؛ به طوری که با امروز روزنامه‌نگاری حاکمه شده، هیأت منصفه‌ای حضور ندارد که دفاع کند و این باعث شده که هر کسی در هرجایی روزنامه‌نگار را تهدید می‌کند.

